

A szőlő fő kártevői a kora tavaszi időszakban

Автор(и): Растителна защита
Дата: 25.02.2021 Брой: 2/2021

A szőlő kérgеперnyője

A szőlő baktériumos koronadudora

A szőlő eszkája (fehér fagyás)

A szőlő antraknóza

A szőlő puhapajzstetűje

A szőlő kérgеперnyője

Kórokozó: Phomopsis viticola – gomba

Tünetek:

Sötétbarnától feketéig terjedő, elnyúlt alakú, világos középpontú és parás szerkezetű nekrotikus foltok a hajtások legalacsonyabb bojtjain;

Klorotikus gyűrűvel rendelkező nekrotikus foltok a levéllemezen, amely deformálódik és szakadozik;

A fertőzött virágzatok a virágzás előtt kiszáradnak;

Sötét foltok fejlődnek ki az érésben lévő bogyókon;

A vegetációs időszak végén a foltok helyén a kéreg fehérré válik, megreped és szakadozik. Ez a hajtásokat törékennyé teszi és könnyen eltörnek. Növekedésük

lemaradhat, ha fertőzött rügyekből fejlődnek ki. Az érintett szöveteken a kórokozó termőteste fekete pontokként láthatók.

Életciklus

A kórokozó micéliumként a fertőzött rügyekben és piknidiumként a hajtásokon telel át. A fertőzéseket a képződött piknidiospórák okozzák. A kérgepernyő a legjobban mérsékelt meleg és párás időben, 98–100%-os relatív páratartalom mellett és a növényeken lévő szabad vízcseppek jelenlétében fejlődik. A szőlő a rügyduzzanástól a hajtások 3–4. levéllel történő növekedési stádiumáig a legfogékonyabb a fertőzésre.

Védekezés:

Fertőzött, fertőzésforrást jelentő hajtások metszése;

Magas szintű agrotechnika fenntartása, rendszeres kapálás, kiegyensúlyozott műtrágyázás;

Minőségi növényvédelmi kezelések bejegyzett gombaölő szerekkel, amelyek a "gyapjas rügy" stádiumban kezdődnek.

A szőlő baktériumos koronadudora

Kórokozó: Agrobacterium vitis – baktérium

Tünetek:

Érdességű duzzاناتок (dudorok) szemcsés szerkezettel, amelyek a talajfelszín közelében lévő fás részekben találhatók. Kezdetben a dudorok halványsárgák és puhek, fokozatosan elsötétülnek, megkeményednek és bomlani kezdenek. Méretük 0,5 cm-től 10 cm-ig vagy többig terjed;

Dudorok a talajfelszín alatt vagy akár 1 m magasságban is kialakulhatnak. A fertőzött növények gyengébb hajtásokat képeznek, és a dudorokkal rendelkező helyek felett kialakult részek elpusztulhatnak.

Életciklus

A baktérium a talajban lévő növényi maradványokban és a fertőzött növényekben telel át. Főként a fagy vagy jégeső által okozott sebeken keresztül hatol be. Az öreg és elhagyatott szőlők jelentős fertőzésforrást jelentenek. A betegség különösen káros a csemetekertekben és a fiatal szőlőültetvényekben. A szőlő akkor is fertőződik, amikor erős téli fagyok a kéreg megrepedését okozzák. A fertőzött ültetési anyag szintén fertőzésforrás lehet.

Védekezés:

Egészséges ültetési anyag használata;

Szőlőcsemetekerték létesítése jól vízelvezető területeken;

Sekély talajművelés, fiatal szőlők feltöltése és káliumtrágyák alkalmazása ősszel;

Megbetegedésben álló termő szőlőkben a metszést a nedvszívás megkezdése előtt kell végezni, először az egészséges, majd a beteg növényeket vágva;

Fertőzött részek elégetése;

Szerszámok fertőtlenítése minden egyes szőlő metszése után 5%-os formalin oldattal vagy 10%-os hipó oldattal;

Szőlők kiirtása és megsemmisítése, ha a szőlőültetvény telepítését követő első 3 évben fertőzött növényeket észlelnek.

A szőlő eszkája (fehér fagyás)

Kórokozó: A Phaeoacremonium nemzetség gombái, főként a Ph. chlamydospora; Ph. aleophilum fajok

Tünetek:

Csökkent hajtásnövekedés, levélméret csökkenés, a levelek deformálódása vagy mély fogazottsága, amelyet erős elsárgulás és nekrózis kísér. Ezek a megnyilvánulások fokozódnak és az egész növények elpusztulásával végződnek;

A betegség hirtelen hervadásként is megnyilvánulhat, amelyet a növények kiszáradása követ;

Az érintett szőlők fája puha, morzsalékos, fehéres vagy sárgás színű;

A levelek a periferiától a középpont felé sárgulnak el a zöld és sárgászöld bogyóbőrű fajtákon, és vörösesek a vörös és kékesvörös bogyóbőrű fajtákon;

A szövetek elhalnak és a levelek idő előtt lehullanak, a hajtásokat már július végén és augusztus elején feltárva;

A betegség tünetei a hajtások alapleveleiről indulnak;

Hosszú szárazságot követő heves esőzések után a szőlők részben vagy teljesen hirtelen kiszáradnak. A fertőzött részek barnásszürke színűek, a levelek néhány napon belül lehullanak, és a fa hosszirányban és egy oldalon megreped.

Életciklus

Az eszka kórokozói szaprofita módon fejlődnek a talajban és fertőzik a kis gyökereket, majd később a vastag gyökereket, elpusztítva a szöveteket. A betegség öregedő szőlőültetvényekben vagy fiatal, nehéz, savanyú talajon, gyenge agrotechnikával telepített szőlőkben fejlődik ki.

Védekezés:

Ültetési anyag előállításakor a szemzéseket kizárólag teljesen egészséges szőlőtőkétől kell venni;

A vegetációs időszakban a csemetekertben lévő fiatal szőlőket rendszeresen ellenőrizni kell, és az összes betegségi tüneteket mutatót meg kell jelölni és el kell égetni;

A halott szőlőtökéket kora tavasszal ki kell ásni és el kell égetni;

Az érintett termő vesszőket, termőegységeket vagy törzseket ki kell vágni és el kell égetni, és új törzset kell kialakítani a szőlő tövéből előtörő hajtásokból;

Ahol lehetséges, a szőlő érintett részeit már nyáron és ősszel ki kell vágni és megsemmisíteni;

Tavasszal először a teljesen egészséges szőlőtőkét kell metszeni;

A metszőszerszámokat 5%-os réz-szulfát oldattal vagy más fertőtlenítőszerrel fertőtlenítik.

A szőlő antraknóza

Kórokozó: Gleosporium ampelophagum – gomba